

Jeg har forstået, at efter den gamle ordning var der tilsyn hvert andet år på de helt store bedrifter; sådan har jeg forstået det ved en snak med kommunen derhjemme. Kan den konservative ordfører bekræfte, at der sådan set er blevet lænere mellem tilsynene hos de store bedrifter?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nej, det kan jeg under ingen omstændigheder bekræfte. Det er jo således, at der tidligere var en begrænsning omkring godkendelsespligten, som betød, at det var hvert sjette år. Det er nu forhøjet til hvert tredje år. Derudover er der de 2.000 yderligere besøg, og derudover ved hr. Kristen Touborg jo udmærket fra Fødevarerudvalget, at der er vedtaget en stribe velfærdsbesøg. Så tilsynsintensiteten på de store bedrifter er stærkt stigende.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Der er talt meget om det der med, at det skal være ligesom i industrien. Er det ikke rigtigt, at i industrien har man de belastende, de mindre belastende og de slet ikke belastende, og at det har man også opgjort i de bekendtgørelser, der findes? Hvorfor eksisterer en lignende rubricering ikke af netop disse bedrifter, når vi taler om sammenhængende miljøproblemer, som der jo kan være, så man har de meget belastende, de mindre belastende og de slet ikke belastende?

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der findes jo altså i den lov, som nu er vedtaget, og efter aftale med Kommunernes Landsforening et ønske om, at de skal tilses hvert tredje år i stedet for hvert sjette år, og at der gennemføres 2.000 uvarslede besøg derudover. Det er en forøget tilsynskapacitet, og der er det, vi siger, at vi synes, man skal bruge kræfterne der, hvor problemerne er, og i mindre omfang der, hvor der ikke er problemer.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Når jeg stiller spørgsmålet til hr. Christian Wedell-Neergaard, er det jo sådan set ud fra at ville være med til at være vejledende i det, der skal foregå. For det, der er en uomtvistelig kendsgerning, er jo sådan set, at man har et stort erfaringsmateriale, og hvorfor gør man ikke brug af

det, når man nu skal til at lave bekendtgørelsen, således at det er gjort klart, hvad man forstår ved en belastende virksomhed, hvad man forstår ved en mindre belastende, og hvad man forstår ved en, der slet ikke belaster – altså inden for visse områder?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu er det jo sådan, at den lov, vi taler om, har gennemført miljøgodkendelse ned til 75 dyreenheder, og det vil sige, at flere bedrifter er omfattet af miljøgodkendelse. Derved kender man jo bedrifterne og deres miljøbelastning helt præcis. Det i sig selv er jo et godkendelsessystem, som gør, at aktiviteterne på den enkelte bedrift er fuldstændig beskrevet, og de rammer, som landbruget arbejder inden for, er fuldstændig beskrevet, og derfor er det udgangspunktet for den efterfølgende tilsynsaktivitet.

Jeg fik jo hverken svar på, hvorfor det skulle være uvarslet, hvorfor antallet af tilsyn skulle fordobles, eller hvad formålet skulle være, så jeg går ud fra, at det er, fordi det kan være vanskeligt at svare på de spørgsmål.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Så er det hr. Johs. Poulsen som ordfører.

Johs. Poulsen (RV):

Jeg må indrømme, at jeg i den debat, der hidtil har været under det her beslutningsforslag om tilsyn, har haft sådan en deja-vu-agtig oplevelse, som førte mig tilbage til 1980'erne og 1990'erne, hvor man også diskuterede tilsyn, dengang med industrien, som sådan noget med, at de, der var tilsynsmyndigheder, var sådan nogle, der skulle komme som en overraskelse, uden at nogen opdagede det, og som ville pålægge de slemme virksomheder et eller andet, som de så skulle opfylde. Også dengang var det et vrangbillede, og vrangbilledet er ikke blevet mere rigtigt siden.

Efter min opfattelse er tilsyn med både virksomheder og landbrug en gensidig ordning, hvor de erhverv, der er tilsyn med, og de, der udfører tilsynet, er inde i en meget, meget frugtbar og positiv proces om, hvordan man kan gøre ting bedst muligt.

Efterhånden lærte man også op gennem 1980'erne og 1990'erne, at sådan var tilsyn, altså rigtig godt tilsyn var noget, der udviklede virksomhederne til at blive klogere og til at finde